

Jótekonysági úton jártunk

Amikor nyolcadikosok voltunk, nálunk járt a Debreceni Egyetem Különleges Orvos- és Mentőcsapatának-más néven a DEKOM-nak- két tagja és különleges mentőkutyájuk, Lusta. A 2008. évben gyűjtést szerveztek iskolánkban, és mivel a mi osztályunkban gyűlt össze a legtöbb adomány, így lehetőségünk nyílt arra, hogy mi hárman- Dorka, Kriszti és Janka- elkísérjük őket gyermekotthonokba.

Egy hideg téli reggelen, 2008. december 13-án 8 órakor indultunk útnak. Előtte az adományokkal három autót töltöttünk meg, és utána a Poroszlay úton találkoztunk a többiekkel, majd útnak indultunk Nyírbátorba. Útközben Gáborral, a csapat egyik tagjával a DEKOM-ról beszélgettünk. Megtudtuk, hogy a korábbi nagyobb természeti katasztrófák során jutott eszükbe, hogy alakítani kellene egy mobil orvosi csoportot. Az egyetem vezetői ebben segítségükre voltak, és ma már tevékenységüket világszerte elismerik. Többek között Indonéziában, Burmában, Etiópiában is jártak, részt vettek a Budapest-Bamako rali biztosításában is.

Időközben megérkeztünk Nyírbátorba, ahol a gyerekek és a nevelők nagy örömmel fogadtak bennünket. Kávéval, teával, süteménnyel kínáltak, és mi átadtuk az adományokat. Az orvosok minden gyereket megvizsgáltak, közben a bohócdoctorok vidám műsorral szórakoztatták őket. A legnagyobb szenzáció az összegyűlteknél Lusta kutya volt, aki a mentőcsapat különlegesen kiképzett állata.

Következő állomásunk Balkány volt, ahol a munkában már mi is részt vettünk: orvosi jegyzőkönyvet kellett írunk. Meglepett bennünket a gyermekotthon zsúfoltsága: két szobában éltek a gyerekek, külön a lányok és a fiúk. Ekkor tudtuk meg azt a szomorú tény, hogy korábban a gyerekek egy sokkal nagyobb kastélyban laktak, amit aztán előző év karácsony előtt a város vezetősége eladott, így szétszórták őket az ország különböző településeire. Természetesen az orvosok itt is megvizsgáltak mindenkit, és felírták a szükséges gyógyszereket.

Ezután visszaindultunk Debrecenbe, ahol eredeti terveink szerint két otthonba látogattunk volna el, a Böszörményi útra és az Ibolya utcára. Először a Böszörményi úton lévő intézménybe mentünk el, ahol azonban nem találtuk a gyerekeket, mivel hétfélig hazaengedték őket.

Utoljára az Ibolya utcán lévő Reménysugár Otthonba mentünk, ahová a legtöbb adományt vittük, hiszen ott volt a legtöbb gyerek. Az orvosi vizsgálat és a műsor ezúttal sem maradt el. A legtöbb időt ebben az intézményben töltöttük, ezért hagytuk ezt a nap végére. Úgy gondoljuk, hogy ez az otthon van a legjobban felszerelve.

Fárasztó napunk a csapat meghívásának köszönhetően a Mc'Donalds-ban zárult.

Mikor láttuk ezeket a gyerekeket, s azt, hogy milyen körülmények között élnek, akkor döbrentünk rá arra, hogy milyen szerencsések vagyunk, hiszen nekünk van családunk. Hiába a nevelők szeretete és a sok adomány, ezekkel nem lehet pótolni egy családot.

Csíki Dorottya 9. A
Ónadi Krisztina 9. A
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka

